

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Specioso monacho. Cap[itulum]. cvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

tates depopulavit. In cuius medio tribulationis tempore: redemptus episcopus sanctitate conspicuus in christo quieuit.

De sancto Specioso monacho. Cap. cvi.

Speciosus

S monachus beati bndicti discipulus sub eodē patre vita et sanctitate refulsit. De quo grego. iij. dial. c. ix. scribit: q̄ fratrem habuit germanū noie gregoriū: q̄ ambo nobiles viri et exterioribus studiis eruditi multas pecunias in hoc mūdō possederāt: s; cū pau-peribus largientes in castro monasterio permanserunt. Dum autē speciosus p̄ utilitate cenobij iuxta capuanam urbem missus fuisset: die quadam frater eius gregorius cum fratribus ad mēsam sedens atq; conuēscēs p̄ spiritum sublimatus asperit: et vidit speciosum germanū sui aiam longe a se positū: ab angelis in celū deferrī: Quod mor fratribus indicauit: et cucurrit. Jamq; eundē fratrem suū sepultū reperit: quem tamē ea hora qua anima eius uiderat exisse de corpore inuenit.

De sancto Spe abbate. Cap. cvii.

Spe abbas

S abbas constructo fuit monasterij quid dicitur: cam ple qui. vi. miliario a vetustanur sic urbe distinguitur. Qui dum sanctitate vite polleret per. iij. annorum spatium lumen oculorum amisit. Sed cū a deo flagello castigaretur corpore: habebat per sancti spiritus custodiam consolationez cordis. Post annos 70. xl. ei dominus miraculose lumen restituit: vicinum eius obitum denunciauit: atq; ut in monasterio circumquaq; constructis: verbis vite predicaret admonuit: quatenus corporis recepto sanie uisitatis in circuitu fratribus cordis lumen aperiret. Qui statim iussis obtemperas fratrum cenobia circumiit: et mandata vite: q̄ ab angelo didicerat predicauit. Quintodecimo igitur die ad monasterium suū peracta pdicatione reuersus est. Ibiq; fratribus puocatis astans in medio sacramentum dñici corporis sumpsit: morq; euz eis psallere cepit. Qui illis psallentibus orationi intentus anima redidit. Omnes 70 fratres qui aderant ex ore eius exisse colubam viderūt: que mor aperto oratorij tecto egressa aspiciētib; illis penetravit celum. Hec gregorius. iij. dial. cap. xi.

De sancto Probo episcopo. Cap. cviii.

Probus

P eps reatine civitatis fuit. Qui vita et sanctitate atq; doctrina conspicuus nō mediocriter effulsit. Appropinquante uovite ei terminio eū grauis sima depressit egritudo. Qui p̄ marium noie: circumquaq; medicos cōgregauit si forte ei laguozū subueiri posset. Qui ueniētes ad tactū uene denūcianerūt ei: eritū citi affuturū. Eū uo iā tps refectionis icuberet: scētus eps de assistentiū poro q̄ de sua salute sollicitus: eos cū sene p̄e admonuit: ut se post labore et refectione repararet. Quibus igitur abscedētib; unū trimodo ei relicto est puer. Qui dilecto iacetis assisteret: subito asperit intrātes ad uirū dei q̄ sda uir os stolis eadidit amictos q̄ eundē qz cadoze uestiu uultū iudiz luce uicebāt. Qua claritate pulsus puer cepit enisilla uoce clamare. Qua uoce comor eps intrātes asperit et cognouit: et stridentē: puerū cepit psolari dicēs ne timeret: qz scētus iuuenalis et scētus eleutheri martyres ad se uenisset. Ille autē tate uisiois nouitate nō ferēs: cursu cocito ex foies fugit atq; eos qz uiderat p̄iac medicis nūciauit. Illi uo p̄pere descendē rūt: s; egrū que reliquerat defunctū inuenērūt: quia illi eū secum tulerant. Quodcum uisionez puer ferre nō potuit qui remanserat. Hec ubi supra capitulo. xij.

De sancta Romula uirgine. Cap. cix.

Romula

R uirgo apud urbē romā claruit que cuiusdā anus scētissime discipula fuit: et i quodā monasterio iuxta bē marie uirginis ecclesiam una cū quadā alia cōdiscipula cū ea mansit. Hec tres in uino habitu scētimoniali cōmanentes: uiam quidem moribus diuitem: sed rebus pauperem ducebāt: inter quas tamē romula magnis meritis antebat. Erat quippe mire patientie: summe obediētie: cuius os suū ad silentium: studiosa ualde ad orationis usum. Que tandem paralypsi percussa: multis annis in lectulo decubans: pene omnibus membris impos iacebat: nec tamē eius mentem ad impatientiam flagella perduerant. Et tanto sollicitius ad orandum excreuerat: q̄to aliud quodlibet agere non uolebat. Nocte igitur quadam uocauit matrem redemptam: que mor. consurgens ad eam: cum alia cōdiscipula accessit. Et duz media